

— Ще ти кажъ. Ама гледай, клетнико, ако бы да ти извади дяволътъ отъ умъ, да кажешъ само гжкъ, да знаешъ светено ти е маслото.

— Ты ще мя видишь, що съмъ азъ за Мацко.

— Видишь ли тука този разсипаныйтъ сводъ; като ся намъкнешъ вътрѣ ще вървишь, ще вървишь, ама съ фенерь, и тъй ще стигнешъ до едны канары като пещера, тамъ има другъ еднъ дупкъ, като ся поврѣшь прѣзь нейъ, ще повървишь пакъ малко, и ще видишь едны желѣзны врата; на тѣхъ има двѣ малкы дупчицы, ще си туришь устата на еднъ отъ тѣхъ и ще повикашь *шесть, шесть*, и желѣзнытъ врата ще ся отворять; тамъ ще намѣришь дружина, ама да не ся уплашишь; кажи че си Гырджиково момче, и стига.

— Знамъ азъ какъ трѣба...

— Ама сега ты ще додешъ съ мене; ще идемъ на *Фенерь-бакче*, все по крайтъ по край; ты ще носишь ей тозъ отварникъ, той е малко тежичкъ ама не вреди; ще ты земъ да ты заведемъ оторѣщъ на Галатѣ и тамъ ще ты ископѣмъ въ нашійтъ хубавъ за ваятъ. Ама чувай какво ще ти кажъ, азъ ще слѣза самичкъ по напрѣдъ на *Фенерь-бакче* на скелѣтъ, ты да останешъ ей тамъ горѣ на vysokoto и ще гледашь, щомъ мя видишь че влѣзъ въ канкѣтъ, ще станешъ да дойдешъ да влѣзешъ и ты; ако ли ми ся случи мене нѣщо противно, ты стани съ отварникѣтъ та ела тукъ, влѣзъ вътрѣ въ този сводъ; запали тука тозъ фенерь, и върви додѣ стигнешъ до желѣзнытъ врата, тогазъ направи както ти рекохъ. Имашъ ли палеркы (кыбритъ)?

— Имамъ зеръ. Че какво мя сякашь ты мене? азъ мустакы нѣмамъ; ама безъ тютюнъ и безъ кыбритъ никога не оставамъ. Гладенъ ходѣмъ, ама пушъ като челякъ.